

Hausterreak

Antton Izagirre

Hasi eta buka, joan dira aurtengo inauteriak. Hausterre egunak amaiera eman die maskara, txantxo eta identitate eraldatuei.

Garai batean, liturgia kristauak ezarria zuen egun hura Aste Santua bitarteko Garizuma aroaren hasiera markatzeko. Elizak, inauteriak berekin zituen gehiegikeria eta arau hauste guztiei amaiera emanez, barau, ordena eta fede giroan sartzeko erritu modura ospatzen zuen. Eliz giroan, fededunen kopetetan errautsez marrazturiko gurutzeak aratusteko bidegabekeriak zuzentasunera ekarri izanaren sinbolismo osoa hartzen zuen.

Pandemiaren ondorengo lehen inauterian hauen biharamunean Hausterre egunak bestelako sinbolismoa izan duelakoan nago. Oso luze eta gogor jo du, derrigor maskara jantzita eraman beharrak, lagunarteko distantzia behartuak, besarkadarik eman ezinak, bakartuak izateak...

Aurtengoak mendekua hartzeko festak bihurtu dira. Ia-ia ezustean. Mendekua ordena estuari, agintekeriei, derrigortasunari. Inauteriek berez duten inprobisazioak goia jo du eta leherketa izan da. Parentesia luzeegia izan dugu. Esan liteke birus batek gure artera ekarri dituen debeku, min, tristezia eta zurruntasun guztiak inauterien eztandaz gainditu ditugula.

Jasandako errepresioa energia bilakatu, norberaren mugak ertzeraino eramanez, orekak hautsi, barne haserrea askatu, erru usteak baztertu.

Egindakoaz eta bizitakoaz damurik ez. Hala bizi izan dute askok. Inoiz izatekotan, aurtengoak askatzaileenak izan direla pentsa genezake.

Amaieran, Hausterre egunean, fedearen morrontzatik salbu, inork gutxik jo zuen elizara, errautsez egindako markaren eskean. Garizuma ilunegia da.

Hala ere, ezin ahaztu, indarkeria matxistek eta urruti gabe, egun eta ordu berean, gerraren suak utzi dituzten bestelako hausterreak. •

Kazetari kazetari (II)

Miren Azkarate
Badiola

Eta ez da soilik Kazetaritzako lizentzia duginok ezin dugula eskolarik eman Bigarren Hezkuntzan eta Lanbide Heziketan. Ez da hor gelditzen gurekiko bazterkeria. Gure unibertsitate sisteman, lau urteko karrerak bi ziklotan banatuta egoten dira: lehenengo eta bigarren mailek lehen zikloa osatzen dute eta hirugarren eta laugarren mailek bigarren zikloa. Lehen bukatzen duzunean, askotan beste karrera batera salto egin dezakezu zuzenean bigarren zikloan sartuta. Bada, Kazetaritzarekin ezin da hori egin. Adibide praktikoa bat: Kazetaritzako lehen

zikloarekin ezin duzu irakasle ikasketen bigarren ziklora salto egin, baina alde-rantziz bai.

Bi unibertsitate karrera hauek jartzen ditut adibidetzat, nik 18 urte nituela, eta aukeraketa egin behar izan nuenean, bi hauek ikasketa “erraztatzat” jotzen zirelako. Ez zen notarik behar sartzeko eta “tontoen” karrerak ziren. Tira, ba ni bi aldiz “tonto” izan nintzen sentsazioarekin bizi naiz, gaur baita eguna irakasle ikasketak aukeratu zituztenek kazetariok baina baldintza hobeak dituztena dudarik gabe: oporrak, ekonomikoak, ordutegi aldetik zeresanik ez...

Nik bokazioz aukeratu nuen Kazetari-tza, eta horrela izaten jarraitzen du hogeitau urte geroago ere. Baina gaur egun iruditzen zait mugikor bat izatearekin soilik edozein dela kazetari, edo sare sozialak kudeatzen dakienak bidea egina duela. Guk besteen lanetan ezin dugu sartu, baina edonork sartu ahal du gurean. Laburbilduz, gauza gutxirako balio duela lizentzia honek eta agintariekin, gutxinaka-gutxinaka hiltzen utzi duten unibertsitate karrera bat dela. Desagertzeraino.

Oraindik zalantzan bazaude, ez izan tuntuna, egin ezazu euskal filo! •